

ГРЯДУЩИЙ Юрій Борисович (14. 12. 1954, м. Сталіно, нині Донецьк) — гірничий інженер, промисловець. Син [Б. Грядущого](#). Доктор технічних наук (1997), професор (2001). Орден «За заслуги» 3-го

ступеня (1997). Закін. Моск. гірн. інститут (1976). Відтоді працює на виробництві: 1983–93 — гол. інж., 1993–94 — директор шахти ім. В. Бажанова (м. Макіївка Донец. обл.); 1994–98 — тех. і ген. дир. ХК «Макіїввугілля»; від 1999 — тех. дир. корпорації «Індустріальна спілка Донбасу». Водночас 1998–99 — директор Донец. н.-д. вугіл. інституту, 2000–04 — гол. н. с. відділу фізики вугілля і гірських порід відділ. фізики гірн. процесів Донец. фіз.-тех. інституту НАНУ. Запропонував новий кількіс. критерій стійкості покрівлі в очис. вибої, який інкорпоровано у систему геомех. оцінки стійкості покрівлі в очис. вибої, розробив класифікацію способів забезпечення стійкості покрівлі.

Основні праці

Геомеханічні основи керування вивалонебезпечними покрівлями в очисних вибоях. К., 1998; Ліквідація аварій у вугільних шахтах. Теорія, практика. К., 1999 (співавтор); Технология надземной разработки пластовых месторождений полезных ископаемых. Дн., 2003 (співавтор).

[В. Й. Мялковський](#)

Бібліографічний опис:

Грядущий Юрій Борисович / В. Й. Мялковський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32150>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).